

[Korsgaard.]

det Tidspunkt, tror jeg ikke, der kan være nogen Tvivl herom: det gør i enhver Henseende Partiet Venstre. Venstre havde Regeringsmagten, det var dets Forslag, der, ganske vist med visse Ændringer, blev gennemført. Partiet Venstre kan heller ikke være i Tvivl om, at naar store Kredse af det konservative Parti, som den Gang i Virkeligheden mente, at det, Venstre bød, var for lidt, desuagtet gik med, var det, fordi de efter deres Mening herigennem fik naglet Venstre til det fulde Ansvar for Forsvarets Ordning. Det kan ikke være andet, end at Venstre maa kunne forstaa, at vi fra vor Side, da vi tiltraadte Ordningen, naturligvis først og fremmest gik ud fra, at vi fuldkommen klippefast kunde stole paa, at Venstre, som havde Ansvaret for Lovene, ogsaa vilde vide at gennemføre dem i den Aand, hvori de var givet, hvis man ikke paa et givet Tidspunkt ad Lovgivningens Vej kunde faa en bedre Ordning af Forholdene. Man vil heroverfor maaske sige, at man har regnet forkert paa det paagældende Tidspunkt. Jeg maa da have Lov til at spørge: *Hvem* har regnet forkert? Og jeg maa yderligere have Lov til at sige, at hvis der er regnet forkert, er det da ikke den siddende Regering, der maa bære Ansvaret herfor? Jeg kender intet andet Sted, hvor man kan lægge Ansvaret. Jeg maa yderligere mene, at det, at der er regnet forkert, kan være beklageligt, men Venstre er ved den Lovgivning, som Partiet selv var Fører for, bundet til at gennemføre den i den Aand, hvori den er givet, indtil vi har en ny Lov. Altsaa ud fra den Betragtning, at det er saare tvivlsomt, eller at det i hvert Fald er tvivlsomt, om der kan naas en ny Lovgivning, og ud fra den Betragtning, som sikkert deles af alle forsvarsvenlige Elementer her i Landet, at Forsvarsordningen af 1922, saaledes som den praktiseres, er blevet en Karikatur af en Forsvarsordning, har vi stillet vore Ændringsforslag. Vi beklager, at Partiet Venstre, uagtet det og dets Regering maa være klar over, at Udsigterne til en ny Forsvarsordning ikke er de lyseste, ikke har villet gaa ind i en Realitetsforhandling om de Ændringer, som rettelig bør gennemføres, for at 1922-Ordningen kan bringes i den til Lovene svarende tekniske Udformning. Der vil sikkert meget vel kunne peges paa, at de Forhøjelser, som vi har foreslaaet i vore Ændringsforslag, ikke just er akkurat det, som de burde være; men jeg maa dog pege paa, at de sætter ind paa de Punkter,

hvor saavel Venstre som vi mener, at der i alt Fald maa tages Forbedringer.

Saaledes som Forholdet ligger, hvor altsaa Venstre og Regeringen med den Sagkundskab, hvorover den raader, ikke har villet gaa med til en Realitetsforhandling om Spørgsmaalet, maa man naturligvis mere betragte det, jeg her har udredet, som til en vis Grad en Tilkendegivelse af, at vi nu paa det alleralvorligste maa hævde, at enten maa vi have en ny Forsvarsordning, eller ogsaa maa vi have Loven gennemført efter dens Aand. Ud fra den Betragtning maa jeg anbefale, at man stemmer for de af os udenfor Udvalgets Liste stillede Ændringsforslag.

Dahlggaard: Jeg skal tillade mig at anbefale de Ændringsforslag, der allerede er omtalt af det ærede Medlem Hr. N. C. Christensen, og som er stillede af Socialdemokratiet og det radikale Venstre i Forening, om Bespareser paa Krigsministeriets Budget ved midlertidige Nedsættelser af Uddannelsesiden for værnepligtige og Indskrænkning af Genindkaldelsestiden. Jeg ser ingen Grund til ved denne Lejlighed at komme ind paa en lang Drøftelse vedrørende dette Forhold. Jeg skal indskrænke mig til at minde om enkelte Tal i denne Forbindelse. Da den nugældende Militærordning af 1922 gennemførtes, regnedes den af de Partier, som gennemførte den, at ville medføre et Normalbudget paa 44 Mill. Kr. foruden 3 Mill. Kr. aarlig i de første 10 Aar til ekstraordinære Bevillinger, altsaa i alt 47 Mill. Kr. Naar der skulde tages Hensyn til Kronens forøgede Værdi og det almindelige Prisniveau, som er indtraadt siden 1922, det, som Partiet Venstre har krævet paa alle andre Omraader, vilde disse 47 Millioner i Virkeligheden nu svare til en 35—36 Mill. Kr., medens de militære Budgetter paa Finansloven, som der nu er Tale om, er oppe paa en 43—44 Mill. Kr. I 1927—28 foregav Regeringen at ville gennemføre visse Bespareser under Hensyn til Parikronens Gennemførelse, ogsaa paa Militærbudgetterne. Dette er fuldkommen opgivet. Det Budget, der nu er til Behandling i Dag, viser sig at være godt 4 Mill. Kr. højere end Budgettet for Finansaaret 1927—28.

Vore Ændringsforslag her er selvfølgelig ikke Udtryk for vore Ønsker paa dette Omraade i deres fulde Omfang; men vi har ønsket gennem disse Ændringsforslag at markere som vort Program, at der skal spares paa de militære Budgetter ligesom paa andre Omraader, indtil der er truffet Bestemmelse om den fremtidige Ordning.